

I $\frac{1}{4}$ af Dødsfaldene er Hunger den paaviselige Aarsag. Deles Børnene i 6 Ernæringsklasser, er ca. 60 pCt. i de underernærede Klasser. Børn over 10 Aar vejer i Gennemsnit 15 Pund mindre end Normalen. En Ven skriver til mig: „Spørgsmaalet for de fleste Familier i Wien vil i denne Vinter blive, om de selv eller deres Børn skal dø.“ En østrigsk Læge, der nylig havde foretaget en vanskelig Operation paa en Moder og hendes Barn, sagde, at han bag efter angrede, at han ikke lod dem dø.“

Der er i Aar stillet store Krav til den danske Nations Hjælpsomhed — her kommer en Fornægtelse af Kravet, og vi beder D. K.s Medlemmer tage Tanken op til Overvejelse. Gaar det an ikke at være med til at give disse stakkels Børn Mad og Klæder?

Tilbud om at ville aabne sit Hjem for et eller flere af disse Børn, kan sendes til Sekretær i Komiteen for Danmark, Hr. Overretssagfører Jørgensen, Gammel Mønt 2, Kbhvn. K.

Kvinderne og Folkenes Forbund.

Ved et Møde af Repræsentanter for danske Kvindeorganisationer, sammenkaldt af Formændene for Danske Kvinders Fredskæde, Danske Kvinders Nationalraad, Dansk Kvinde-samfund og Kvindeligt Bryggeriarbejderforbund, vedtoges nedenstaaende Henvendelse til Regeringen. Henvendelsen er underskrevet af 27 Kvindeorganisationer:

November 1919.

Til Regeringen!

Under Henvisning til Pagten for Folkenes Forbund § 7, Stk. 3, hvori det hedder: „Alle Stillinger under og i Forbindelse med Forbundet, derunder indbefattet Sekretariatet, skal staa aabne for saavel Mænd som Kvinder,“ tillader undertegnede Repræsentanter for danske Kvindeorganisationer sig herved at ansøge om:

1. At den ene af de tre danske Repræsentanter til Delegeretforsamlingen (The Assembly) maatte blive en Kvinde,
2. At Regeringen vil virke for, at Kvinder, lige saa fuldt som Mænd, maa komme i Betragtning ved Udnævnelsen af Medlemmer

til de Bureauer og Kommissioner, som tænkes oprettede under Forbundet.

Idet vi erkender, at Kvinder i alle Lande maa tage deres Del af Ansvaret for Verdens Ve og Vel og bør kunne gøre deres Indflydelse som Kvinder gældende ogsaa i Verdens vigtigste Anliggender, hævder vi, at de ikke vil kunne gøre dette paa fyldestgørende Maade, uden at deres Medvirken sikres, selv i de ansvarsfuldeste Stillinger. Og vi mener, at de Lande, der som Danmark har givet deres Kvinder fuld Medborgerret, ved en Lejlighed som denne bør gaa i Spidsen.

Ovenstaaende Henvendelse blev d. 11te ds. overbragt Statsminister Zahle af Formændene for Danske Kvinders Nationalraad (Led af det Internationale Kvinderaad) og Danske Kvinders Fredskæde (Led af Kvindernes internationale Liga for Frihed og Fred).

Statsministeren udtalte, at han fandt det meget betimeligt, at en saadan Henvendelse fremkom; han lovede at have sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen, uden dog paa det nuværende Tidspunkt at kunne give noget Tilsagn.

K. F. U. K. har hejst Krans paa den nye Bygning.

Hver Gang der hydes til Fest paa K. F. U. K.s Byggeplads, er der Grund til at glæde sig; det betyder Fremskridt for denne Bygning, som er blevet kaldt den betydningsfuldeste sociale Opgave i vort Samfund — Hjemmet og Tilholdet for utallige unge Kvinder fra Land og By.

Det var 1. December, at Indbydelsen var udgaaet til Kranserejsning.

Da den grønne Krans var gaaet til Tops, tog Professorinde Ulbricht Ordet og holdt efter en Takkehøen en kort Tale om Kransen: den var Symbol paa den Sejr, der var vundet, idet den i Dag kunde vaje over denne nye Bygning. Og den viser fremad til Sejr over det lave og smudsige til alt godt og smukt.

Gud vil selv være med i det Arbejde, her skal gøres for unge Kvinder.

Efter Hurraraab for Kransen takkede Forlagsboghandler Lohse paa Bestyrelsens Vegne for den Velvilje, der

var vist Foreningens Byggeplan fra alle Sider, fra Kongehuset til Hytten ved Blaavandshuk. Den gode Fremgang i Arbejdet skyldtes sikkert Forbindelsen mellem Bøn og Arbejde. Der har vel aldrig været saa vanskelig en Tid som den, vi oplever nu; det er da godt, den levende Menighed faar et Arbejdssted som det, den faar her.

Efter at Hr. Lohse havde takket alle, der arbejdede paa Huset, fra Arbejdsmand til Ingeniører, raabtes der Hurra for Flaget, og man sang „Byg paa Sletten, ej paa Tinden“.

Lige Løn*)

Mel.: Til min gamle Væltepeter.

Ved et Spørgsmaal vil jeg røre, som paa Tale ofte kom:
Hvad har Løn med Køn at gøre?
Det maa nok De spørge om!
Naar vi gaar til Sprogmand Kaper, han som er en lærd Person
udi Kønnets Videnskaber,
si'r han: Løn — paa Tysk: Der Lohn.

Samme Ord
gammelt Stamme-Ord,
har med Hunkøn nix at gøre — ikke mindste Spor!

Kaper, ædle Søn,
Tanken er skam skøn,
men paa Dansk er Løn, saa vidt jeg ved, da Fælleskøn.

Nu er Sundbo slemt i Vinden, hvem skal stege ham hans Steg,
thi han frygter for, at Kvinden ikke mer vil gifte sig.
Her vi lover ham paa Ære, vi skal nok ham gøre glad,
han kan stadig sikker være paa at faa sin varme Mad.

Frihedsmand,
brave Ligheds-Mand,
vær blot rolig, selv en Sundbo elsket bli'e kan.

ja, med Præst og Degn,
der er nix i Vej'n,
det vil sige, Pigen skal jo være svært forleg'n!

Alle Postmænd rundt i Landet spurgt om Kvindens Evner blev —, aldrig varhos dem der landet et saa nederdrægtigt Brev.

„Al Respekt!“ lød ofte Svaret, „for en Kvindes Ekistens, men til Posten at faa klaret.

*) Sunget ved Lige-Løns-Festen.